

Nelidský je můj osud spíš,
nikde tady nemám skrýš,
nikde jíst mi nedají, a tak šeptám potají:
"Co by řek mi Houston, Houston, Houston."

V botách je díra šaty jsou cár,
na šatě deště krůpějí pár,
půlldolar v kapse mám, a tak vím dík novinám,
co by řek mi Houston, Houston, Houston.

Tulák se zoufale zpátky vlík,
aby svému městu složil dík.
Svou duší táhne stín, je zlé, když teď už vím
co by řek mi Houston, Houston, Houston.

Jednou se vrátím a budu mít,
na řece dům a v něm víno pít,
široký stůl, ten kouzelný sen, pak už nezáleží na ničem
co by řek mi Houston, Houston, Houston.
co by řek mi Houston, Houston, Houston.